

Obsah

Úvod	9
Ženská náboženská hnutí 12. a 13. století	16
Markéta Porete: kurtoazie a mystika	32
„Zrcadlo“ a mystická vidění	36
Kurtoazní lyrika	43
Teologická východiska	50
Bernard z Clairvaux	52
Vilém ze St. Thierry	60
Richard ze Sv. Viktora	67
Anselm z Canterbury	72
Unio mystica	75
Osudy a čtenáři	87
Albert Veliký a jeho škola	92
Mistr Eckhart: filosofie a mystika	102
Kacířské myšlenky	102
Eckhart a bekyňská spiritualita	106
Filosofie a mystika	112
Eckhart a Markéta Porete	124
Eckhartův odkaz	130
Jan Tauler: muž víry a mistr života	138
Boží přítel	138
Tauler a Tomáš	144
Taulerův antiintelektualismus	152
Jiskra v duši a „základ“	163
Mystika lásky: Bernard a Richard	177

Jindřich Suso: askeze a imaginace	186
Mistr utrpení a lásky	186
Obrazy a imaginace	194
Božská Moudrost	210
Obrana Mistra Eckharta	220
Susovo myšlenkové dědictví	235
Theologia Deutsch a „svobodní duchové“	244
Výtah z Taulera	244
Novoplatónská východiska	246
Unio mystica a „svobodní duchové“	251
Intelekt a vůle	255
Spořádaná svoboda a následování Krista	263
Bůh a stvoření	268
Nové vykročení: problém zla a „věčná vůle“	276
Martin Luther: druhý život německé mystiky	285
Tauler a Theologia Deutsch napříč konfesemi	285
Luther, „blouznivci“ a německá mystika	293
Jak dál?	308
Sebastian Franck: erasmovec a volnomyšlenkář	311
Historické souvislosti	311
Kritika a nedůvěra vůči (teologickému) vědění	314
Mrtvá litera a oživující duch	315
Neviditelná církev	319
Kristus a učení o Trojici	320
Universální Boží zjevení, nestrannost a tolerance	321
Svoboda a hřích	323
Historické vyhlédnutí: Franck jako tlumočník Erasma	324
Paracelsiánství: teologie a přírodní filosofie	326
Příroda v křesťanském rámci	326
Hermés Trismegistos a německá mystika	332
Paracelsus mezi renesancí a reformací	341
Paracelsus renesanční	351
Antropologie: tělo, duše, spiritus	356
Člověk jako obraz Boží a obraz světa: svoboda a důstojnost člověka	360

Přirozená magie a kabalistická magie	367
Hvězdy a svoboda	378
Paracelsus jako dědic německé mystiky	389
Kniha o svaté Trojici	397
Paracelsus jako reformační teolog	404
Valentin Weigel: nejvlivnější arcikacíř	412
Úvodem	412
Recepce německé mystiky a lutherská tradice	414
Eckhartovsko-taulerovská tradice: zbožštění, rození Boha v duši, „základ duše“	418
Lutherská tradice: přirozenost a milost, zákon a svoboda	424
Vnější znamení vnitřního ducha	440
Další vlivy: Boëthius, Hugo ze Sv. Viktora, Mikuláš Kusánský, Paracelsus	444
„Poznej sám sebe“: mystika a přírodní filosofie	454
„Zbožštění“ jako následování Krista	456
Mikrokosmos a makrokosmos	462
Weigelova gnoseologie	465
Místo tohoto světa, ráje a pekla	471
„Zlatá rukověť“ čili hlavní zásada	478
Výklady Genese a physica mosaica	484
Pozdní spisy: Formule svornosti, kritika a radikalizace	498
Weigelův vliv: weigeliánství a alchymie	509
Heinrich Khunrath: teosof, alchymista, reformátor	517
Milovník teosofie	517
Khunrathova teosofie a teologie	521
Paracelsův odkaz	524
Trojice „božských knih“	529
Zjevení, obrazné vize a božská inspirace	533
Reforma a znovuzrození člověka a světa	541
Ozvuky Khunrathovy teosofie	545
Jacob Böhme: teosof-samouk	549
Osvícení v cínové nádobě	549
Bezedno a zlo	557

Alchymie a signatury života	571
Böhmův druhý život	582
Závěrečné shrnutí	589
Výběrová bibliografie	601
Prameny a překlady primárních textů	602
Sekundární literatura	608
Summary	630
Ediční poznámka	642
Jmenný rejstřík	644